Ч. 253. Четвер 24 (11) падолиста 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — З Угорщини. — Росийско-японьска війна).

На засіданю палати послів з дня 22 с. м. по відчитаню внесень та інтерпелляций завелась дальша дискусия політична. Промавляв насамперед пос. Романчук. Бесідник доказував, що методою безпристрастної витревалости не можна дальше правити в нашій державі. Парлямент і сойми паралїжує обструкция. Серед населеня лютить ся борба національна. Що до італїяньского університету, то пос. Романчук тої гадки, що можна би позволяти італїяньским студентам образувати ся на котрімсь з університетів в Італії, а пізнійше жадати від них, щоби складали додатковий іспит. Основане руского університету уважає бесідник за річ конечну. Що до паралельних кляс на Шлеску, то они після думки бесідника суть дійсною потребою зі взгляду на велике число Поляків і Чехів, живучих на Шлеску; лиш було би лїпше, щоби ті кляси основано в иньших містах.

Обговорючи положене Русинів в Галичині і хід послїдної сесиї сойму галицкого, сказав пос. Романчук, що внесене ґр. Дідушицкого єсть для Русинів байдужне, а субвенциї для руского театру, під тими услівями, під якими єї ухвалено, Русини не приймуть. Одиноким здобутком соймової сесиї єсть основане руської ґімназиї в Станиславові, що єсть лиш справедливо в виду того, що всї рускі ґімназиї переповнені. Закон о рентових загородах має — казав бесідник — ту саму цїль, що кольонїзацийний закон в Прусах супротив Поляків. Становище правительства — признавати одній народности концесиї лиш за згодою другої єсть несправедливе. В такім случаю Русини не зазнають нїколи справедливости. Заява президента мінїстрів не дає надії що він змінить ту систему і то становище. Нема длятого вигляду на полїпшене.

Посол Романчук заявив наконець, що не в інтересі народу руского, але в інтересі держави мусять бути переведені слїдуючі постуляти: 1) Зміна конституциї на основі автономії народностий; — 2) загальне право виборче; — 3) точне виконуване прав конституцийних; — 4) увзглядненє всїх культуральних і економічних потреб Русинів і иных народностий.

Нїмецкі ґазети віщують вже недалекий упадок угорского президента мінїстрів ґр. Тіші. Він, кажуть, перевів насильно ревізию реґуляміну палати послів, але тим і викопав собі гріб. В дотеперішнїй лїберальній партиї настав великий роздор і остала ся лиш одна єї часть, зложена з яких 100 послів, котрі готові у всїм підпирати Тішу. Тимчасом всї партиї опозицийні сполучили ся разом і постановили ставити завзятий опір. На день 9 грудня має бути знову скликаний угорский парлямент, а по ухваленю контінґенту рекрутів має бути розвязаний.

З Токіо доносять, що в японьскім мінїстерстві війни панує від чотирох недїль дуже оживлений рух. Японія ужие всїх сил, щоби дорівнати Росиянам, котрі в послїдних часах вислали на поле війни велику масу войска. В часї великої битви під Ляояном вислала була Японія на поле війни 7 і 8 дивізию, дивізию Формози і дві дивізиї кавалєриї. То, що говорено в Европі (а з чим числили си Росияни) о приходї 9 нових дивізий на поле війни, було тоді передчасне, але нинї єсть то більше менше вже дїйстностю. Армію ґен. Ноґі під Порт Артуром доповнено знову до первістної висоти 70.000 мужа. Великі трудности робило доповнене офіцирского материялу — в декотрих відділах погибли були всї офіцири — але тепер і ті трудности щасливо поборено. Значну поміч мали подати Японцям ватаги Хунхузів, котрі тепер стоять під командою японь-

9)

Росийско-японьска війна від єї початку аж до битви під Ляояном.

(Написав К. Вербин).

(Дальше).

Хто прочитав уважно повисший маніфест японьского цїсаря, зрозуміє вповнї, коли-б ще того не знав, ізза чого веде ся росийско-японьска війна. А треба признати — і на то мусить також кождий розумно і справедливо мислячий чоловік згодити ся, що маніфест поставив зовсїм ясно і отверто жадания Японії, взглядно висказав причини, задля котрих Японія виповідає війну Росиї. Маніфест кладе головну вагу на независимість Кореї, бо уважає то зовсїм справедливо за найважнїйшу основу для безпечности Японії. Просимо лиш собі подумати, що стало би ся, коли би Росия забрала Корею, а до того она вже наставилась, маючи з одного боку сего краю свою провінцию Усурийский край з таким портом і кріпостию як Владивосток, а з другого боку забравши Манджурию і зладивши собі таку кріпость як Порт Артур. Серед таких обставин Корея без сумнїву не могла би нїяк сама оперти ся Росиї і днї єї самостійности були би почислені. А що тоді би стало ся, як би Росия забрала Корею? З таких побережних міст як Ґензан, Фузан і другі порбились би без сумнїву укріплені порти, Росия опанувала би цїле Японьске море і Корейский пролив та запанувала би вповнї на Тихім океанї, взяла би там всю торговлю в свої руки а Японія стала би тоді економічно зовсїм зависимою від Росиї. Серед таких обставин певно не треба би довго ждати, щоби Росия вишукала собі якусь причину, задля котрої могла би висадити своє войско на береги Японії і забрати сей край.

Не треба бути великим політиком, щоби предвидїти таку можливість, а Японцї добрі політики, предвидїли єї давно, вже тоді, коли ізза Кореї вели війну з Хіною. Они вже тоді зміркували добре, що Корея яко провінция хіньскої держави могла би скорше попасти в руки Росиї, як яко самостійна держава. Але тота независимість Кореї зависить також і від того, в чиїх руках буде Манджурия. Отже коли Росия не маючи нїякої правної причини і против волї европейских держав розсїяла ся в Манджуриї і мимо даного хіньскому правительству приреченя не хотїла уступити ся з сего краю, Японія могла справедливо побоювати ся о нарушене независимости Кореї а та обава спонукала японьске правительство завести переговори, котрі, як вже знаємо, не довели до нічого. Але що ще більше: коли теперішна війна єсть так велика, якої Росия не мала ще, від коли она Росиєю, то можна справедливо сказати, що від коли Росия Росиєю, то ще нїяка держава не кинула їй так правдою в очи, як Японія сим маніфестом. Кождий, хто слїдив пильно і уважно за ходом річий перед війною, мусить признати правду словам маніфесту, що Росия не приняла японьских предложень в дусї згоди, що умисно проволїкала справу і що лиш удавала, що бажає мира, щоби тим закрити правдиву свою цїль: забори чужих земель. Се відчувають навіть ті благороднїйші і доброжелаючі круги в Росиї, котрі навіть ще нинї доражують, що лїпше було би, як би Росия помирила ся з Японією. Тота дволичність росийскої політики стала ся побіч корейскої і манджурскої справи третою причиною війни і японьский маніфест се виразно зазначує. Коли би на сьвітї так мало бути, що правда мусить завсїгди остаточно побідити, то Японія повинна би вийти побідоносно із сеї війни, бо по єї сторонї правда; але здає ся, що й в двайцятім столїтю сила буде іти перед правом, а просте давне розбишацтво, майже вже неможливе нинї в Европі, знайде собі славу на далекім Всходї так, як знайшло єї і знаходить в полудневій Африцї. Ся обставина а з нею і питане: хто остаточно побідить в сій війні? заставляє з тим більшим інтересом слїдити за ходом сеї війни, для котрої приміру не знаходимо в історії народів.

То правда, що війна заскочила Росию несподївано і неприготовлену до неї, але хибно було би вносити з того, що верховодячі круги в Росиї о нїй не думали ані таки дїйстно зовсїм єї не сподївали ся. Несподїваною була она лиш о стілько, що росийскі політики перечислили ся і за горячо взяли ся до дїла а то длятого, що прикладали до Японцїв ту саму міру, що до Туреччини в Европі і до иньших народів в Азиї; їм здавало ся очевидно, що мала Японія боячись величини Росиї не зважить ся так борзо на рішучий крок. Нинї єсть майже певною річию, що під сим взглядом провинили ся найбільше всемогучий на-

ских офіцирів. Єсть надія, що они в короткім часі завдяки японьским інструкторам і комендантам зможуть зробити Японцям велику прислугу.

„Daily Express" доносить з віридостойного жерела, що два дні перед від'їздом контрторпедовця „Розтропного" три инші торпедовці виїхали також з Порт Артура. Два з них везли тяжко ранених офіцирів. Ті торпедовці мали дуплікати листів ґен. Штесселя і виїхали з порту підчас сильної бурі. Японьский кружляк „Карінґа" задержав один з тих торпедовців і по одногодинній борбі затопив его. Другий торпедовець затопив у віддалі 25 миль від Порт Артура японьский корабель „Матсушіма", коли мимо того, що „Матсушіма" завізвав его, він не хотів стануги. „Матсушіма" пошкоджений торпедом, міг ще робити службу дальше. За третим торпедовцем гонили дві канонірки і він затонув також з цілою залогою. Японьскі офіцери висказують ся з похвалами о росийских моряках.

Новинки.

Львів дня 23-го падолиста 1904.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий виїхав нині рано до Ряшева на торжество посьвячення будинку нової II-ої ґімназиї.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс ад'юнкта помічних урядів Намістництва Ст. Залеского зі Львова до Кракова, офіцияла Сьвентоховича зі Львова до Грибова і секретарів повітових: Ів. Пекара з Кракова до Львова, Ів. Ладиженьского з Рави до Бродів, Ів. Павловского з Золочева до Рави, Мих. Старжевского з Самбора до Львова і Фр. Біліньского з Бродів до Домброви.

— **Нові уряди почтові.** Ц. к. Дирекция почт і телеграфів оповіщує, що з днем 1 падолиста с. р. війшов в житє новий неерарияльний уряд почтовий в Коломиї при ул. Собіского і носить назву „Коломия 2". — З днем 1 падолиста увійшов в житє також новий уряд почтовий в Княгинині, станиславівского повіта. — Вкінци з днем 1 грудня с. р. заводить ся в Вигоді, брідского повіта, нову складницю почтову.

— **Ювилейний концерт у Львові.** Під протекторатом Є. Е. Митроп. Андрея відбуде ся дня 24 падолиста 1904 р. в салі „Львівскої Фільгармонії" великий духовний концерт в 50-ті роковини проголошеня догми о непорочнім зачатю Пресьв. Діви Мариї з такою програмою: 1) Фр. Шуберт: „Радуй ся, Діво". Виконає орхестра 15 п. п. під управою свого капельмістра, п. Конопаска. 2) Сьвяточна промова проф. унів., дра Кирила Студиньского про культ Матери Божої на Руси. 3) Дм. Бортняньский: „Тебе Бога хвалим". Подвійний хор мішаний a capella. Виконають члени „Львівского Бояна" враз з хором рускої акад. ґімназиї, під управою проф. дра Ів. Копача. 4) Дм. Бортняньский: Концерт XXI. Виконає хор питомців рускої духовної семінариї, під управою свого диріґента, п. Евг. Турули. 5) С. Мендельсон: „Христос". Ораторія на мішаний хор з солями в супроводі орхестри. Виконають члени „Львівского Бояна" враз з хором рускої акад. ґімназиї, під управою дра Ів. Копача 6) Дм. Бортняньский: Концерт XXIV. Виконає хор питомців рускої духовної семінариї, під управою свого диріґента, п. Евг. Турули. 7) Березовский: „Не отверзи мене во время старости. Виконає мішаний хор рускої акад ґімназиї, під управою проф. Яросл. Витошиньского. 8) Нат. Вахнянин: а) „Під Твій покров". Молитва з опери „Купало" на мішаний хор з солями в супроводі орхестри і б) „Пречистая Діво, мати руского краю". Мішаний хор з опери „Купало" в супроводі орхестри. Виконають члени „Львівского Бояна" враз з хором рускої акад. ґімназиї, під управою Н. В. — Початок точно о 7 годині вечером.

— **Ризниця** в Самборі розіслала в тих днях 40 фантів в ціні 1000 К, для своїх членів-церквей, котрим на той рік випав жеребій при льосованю дарів.

— **Дефравдациї на почті.** Перед присяжним судом в Тернополи відбула ся карна розправа против експедиторки почти, Вільгельміни Земяньскої і її мужа Станислава за спроневірене 12.000 К на почті в Могильници. Станислав Земяньский ставав також яко обжалований за маніпуляциї з векслями. Коли мали їх арештувати они утікли до Гамбурґа а звідтам до Ціріху, де їх спіймано. По переведеній розправі засуджено Земяньску на рік звичайної вязниці, а її мужа на один рік тяжкої вязниці. — Друга подібна розправа відбула ся перед трибуналом присяжних судиїв в Станиславові против Евгенії Куриловичевої, почтової експедиторки в Осівцях коло Вучача. Прокурия обжалувала її о надужите урядової власти, крадіж, спроневірене і обманьство. Куриловичева довгі літа забирала гроші, складані селянами до почтової щадниці і уживала на власні потреби, а пізнійше їх відсилала до щадниці, через що сторони поносили шкоду в процентах. Обжалувана виняла також 200 і 500 К з грошевих листів, затягала векслеві довги, поручені селянами і сфальшувала підписи селян на векслі на 600 К, який зреалізувала в банку станиславівским. На основі вердикту присяжних судиїв трибунал засудив її на 6 місяців вязниці, заостреної постом що тиждня.

† **Помер** Андрей Костик, судовий офіцсял в Городенці, член многих руских товариств, дня 21 с. м., в 41-ім році житя.

— **Родимці!** купуйте льоси „Сокола" у Львові (по 25 сот.), набувайте облігациї (по 10 кор.). Присилайте лепти на дім „Сокола"!

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 23 падолиста. Робітники заняті набором вугля, по відбувших в ночи зборах розпочали нині рано страйк. Більша часть страйкуючих працювала на двірци північної зелізниці, де в виду того настала в роботі застоя.

Атини 23 падолиста. Аґентия Гаваса подає до відомости, що вість мовби росийські моряки допустили ся якогось убийства на жителях в Ретимні єсть неправдива. Розходило ся лиш о бійку межи вояками маринарки, причім одного з них убито.

Льондон 23 падолиста. Як ґазети доносять, закупила Японія в Кардіф 10.000 тон вугля.

містник царя Алексієв і его приятелі та росийский посол в Токіо бар. Розен, котрі або сліпі були на то, що діяло ся в Японії, або в своїй цивілізаторскій буті мали по просту Японців таки за ніщо. По формальнім виповідженю війни з обох сторін діло воєнне пішло вже своїм звичайним ходом.

Японцям розходило ся передовсім о то, щоби запанувати на мори а тоді спокійно висаджувати своє войско на береги Кореї взглядно Манджуриї. Длятого треба було насамперед зробити росийску фльоту в Порт Артурі нешкідливою. Сеї задачі підняв ся адмірал Тоґо а як її виконав зараз в першій хвили, се вже знаємо. Европейскі знатоки воєнного ремесла роблять Тоґови і взагалі цілій японьскій воєнній управі докори, що она зараз в першім початку зробила велику похибку, не забравшись від разу до Порт Артура і стоячої там росийскої фльоти; трохи більше рішучости і відваги, а вся росийска фльота була би була вже давно знищена і Порт Артур був би вже в руках Японців. Росияни в Порт Артурі не були зовсім приготовлені до атаку на великі розміри.

Підчас коли японьска фльота стерегла росийску в Порт Артурі і держала її в шаху, японьскі пароходи зачали перевозити сухопутну армію до Кореї. Часть войска висадженого в полудневих місцях Кореї машерувала на північ; з другої части, що висіла на беріг в Чемульпо, одні лишили ся залогою в сім місті, а другі пішли до Сеула і дня 10 лютого заняли столицю краю. Того дня рушилась була також і росийска ескадра з Владивостока, а Японці побоюючись, що она готова їм пере шкаджати в перевозі войска, уставили на водах на всхід від Кореї свою ескадру під командою адмірала Камімури.

Дня 12 лютого виїхав із Сеула росийский посол Павлов з цілим персоналом посольства і зі всіма Росиянами які були в Сеулі, разом 80 людий, окремим поїздом до Чемульпо. Сторожу безпечности підчас его виїзду аж до двірця творила поліция японьского посольства, а сам дворець обсаджено було японьске войско. Для дальшої безпечности в дорозі супроводжав Росиян ґенерал Ідіта і японьскі жандарми. В Чемульпо сіли Росияни на француский корабель „Паскаль" і дня 14 лютого поїхали до Шанґаю а звідси до Росиї.

Дня 13 лютого пополудни приїхали до Чемульпо два великі японьскі пароходи транспортові в супроводі одної канонірки і привезли були множество всілякого матеріялу для войска між иншими навіть деревляний вугль і рубане дерево на опал, все в малих пакунках, таках, щоби їх можна було в руках нести, відтак множество якихсь скринь і скринок, з котрих деякі виглядали так як би були призначені на воду. Крім того приїхало ще 400 кулїв (хінських робітників), а кождий з них мав на собі зовсім нове одінє: великий капелюх на голові і плащ із ситника від дощу а крім того ніс ще кождий великий грубий коц, призначений до спаня. Тоті люди взяли ся зараз ставити довгий міст з дерева до причалі в мори; одну половину моста зладжено для коний, котрих виведено зараз з кораблів на беріг. Вся тота робота і висаджуванє войска відбувало ся з як найбільшою точностию і в як найбільшім спокою і порядку.

Тай з росийской сторони розпочали ся зараз рухи воєнні. Цар іменував 11-го лютого намістника Алексієва верховним вождом цілої сухопутної і морскої воєнної сили у всхідній Азиї і надав ему повну власть покликувати в районї его намістництва всіх резервових офіцирів, підофіцирів і вояків до чинної служби в армії і маринарції та розпорядити, щоби в ґуберніях намістництва закуповувано коні у місцевих жителів. Міністер війни ґен. Куропаткін і завідатель міністерства маринарки одержали дотичні прикази. Стала ся незвичайна, може нечувана доси річ: адмірала іменовано вождом сухопутної армиї, або сказавши примiром з господарского житя — качці наказано водити курята! Вже із сих перших розпоряджень можна зміркувати, які круги верховодили в Росиї і які були погляди тих кругів в самім першім початку війни. Публичне мнїнє в Росиї і розважнійші голоси з кругів войсковых вказували зараз від першої хвилї на міністра війни Куропаткіна яко того, котрий один був би найздібнійший і найвідповіднійший обняти провід цілої армиї, але приятелі Алексієва, між котрими були й великі князі росийскі, переперли вибір Алексієва. Ті самі вплтвові круги були також того переконаня, що сама всхідно-азийска армія росийска дасть раду Японцям. Наказано отже мобілізацию двох сибірских корпусів і утворене третого, котрий по усмиреню звістного заколоту в Хіні був розпущений. Всї тоті три сибірскі корпуси а відтак перша дивізия сибірскої піхоти і часть забайкалских козаків мали сполучати ся з манджурскою армією. Рівночасно наказав Алексієв забезпечувати пристань в Дальнім мінами від нападу японьских кораблів. Підчас сеї роботи дня 11 лютого стало ся, що росийский корабель „Єнісей" закладаючи міни коло Дального в заливі Таліенван виїхав на власну міну і затонув. Підчас сеї катастрофи згинув командант корабля Степанов, один інжинір від машин і 94 людий з залоги.

Ще перед війною — а се єсть найліпшим доказом, що в Росиї сподівали ся війни з Японією — постановлено було задля скоршого перевозу войска на далекий Всхід поставити шини на леду на Байкалскім озері. Об'іздова зелізниця ще не була готова, а в Росиї сподівали ся тим способом заскочити Японців, коли

Чіфу 23 падолиста. Бюро Райтера доносить, що залога „Розторопного“ буде на основі порозуміня з японьским і російским правительством перевезена на хіньскім кружляку „Гаюн“ до Шангаю.

Льондон 23 падолиста. Бюро Райтера доносить з Мукдену: При помочи сильного огня артилерії удержують ся Росияни уперто на горбі Путілова. Мороз доходить до 25 степенів. Панує вітер.

Льондон 23 падолиста. Бюро Райтера доносить з Мукдена: Обі армії укріпили так сильно свої становиша, що ніяка з них не може зважити ся зачепити другу, скоро би не мала забезпеченої переваги виходачої з того, що успішно обійшла би другу. Японці мабуть мають ліпше і дуже рухливе войско. Під взглядом числа суть здаєсь обі армії однаково сильні.

Льондон 23 падолиста. „Daily Express“ доносить з Веігаївеї: Лодка ратункова наладована средствами поживи, котра дня 16 с. м. серед сильної бурі виїхала з Порт Артура причалила до берега на яких 10 кільометрів від Веігаївеї і на беріг висів один офіцир російмав при собі дуплікати депеш ґен. Штесля. Лодку ратункову разом з цілою еї залогою задержано у Веігаївеї.

Господарство, промисл і торговля

— **Ціна збіжа** у Львові дня 22 падолиста: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 8·90 до 9·25; жито н. 7·— до 7·10; овес 6·60 до 6·90; ячмінь пашний 6·50 до 6·75; ячмінь броварний 7·10 до 7·30; ріпак 10·25 до 10·50; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·25 до 10·50; вика 6·60 до 6·75; бобик 6·50 до 6·75; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо 230·— до 240·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 55·— до 62·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка 23·— до 25·—.

НАДІСЛАНЕ.

До відомости всіх Вп. Господарів.

— **Позір!** Товариство „Сокіл“, котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім році фантову льотерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл“ льоси в видї переписних листків в 10 родах по цїні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколї“ у Львові, по всіх складах „Народної Торговлї“ на провінциї як також в філіях „Сокола“ по більших містах. Кромі того видав „Сокіл“ на ту саму цїль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиєра „Днїстра“ у Львові, Ринок 10.

Поізди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

би сни в весною хотіли розпочати війну. По вибуху війни прискорено сей плян. На місце будови виїхав сам міністер комунїкаций кн. Хилков, а підприемцеви будови визначено 3000 рублїв нагороди, скоро він поставить шини ще перед речинцем, котрий назначено на 28 лютого Так само ще перед вибухом війни пішли були з Порт Артура значні відділи войска над ріку Ялу, щоби там обсадити і укріпити найважнїйші позиції, а се, як і плян ставленя шин на Байкалї, були дві найважнїйші причини, котрі прискорили війну. Се поясняє нам також, длячого зараз по вибуху війни з'явили ся в північній Кореї такі маси козаків і щораз сьмілїйше посували ся на полудне. Може бути, що Росия посуваючи, очевидно за радою Алексїєва, свої войска над корейску границю, хотіла тим лиш — як кажуть — зробити пресию на японьске правительство, щоби его зробити податливійшим, але як видимо, лиш прискорила тим війну.

Команду росийскої збройної сили на далекім Всходї розложено в слїдуючий спосіб: Верховний вожд цїлої збройної сили: намістник і адмірал Евгеній Іванович Алексієв; комендант манджурскої армії: ґенерал Николай Петрович Леневич (перед тим командант амурского военного округа і атаман приамурских козаків); командант першого корпуса армії: ґенерал Сахаров; командант другого корпуса армії: ґенерал Зазулич; командант третого корпуса армії: ґенерал Штессель (був перед тим командантом кріпости Порт Артура); шефом ґен. штабу намістника Алексїєва: ґенерал Жилїньский; ґен.-кватирмайстром при головній команді: ґен. Пфлюґ; командантами бриґад стрільців (по росийски „охотнїкі“) були ґенерал майори: Генґрос, Анґсімов, Кашталїньский, Фок, Алексїєв, Трусов, Кондратенко і Артамонов, а командантом самостійної бриґади забайкалских козаків був ґенерал-майор Мищенко. Генерали Зазулич, Кашталїньский і Мищенко були ще перед вибухом війни з своїм войском вже на своїх місцях і сим поясняє ся, длячого росийскі войска так борзо заняли були північну Корею. — Командантами росийскої маринарки були в перших початках: шефом ґен. штабу маринарки: адмірал Рождественский (під ту пору ще в Европі); командантом фльоти в Порт Артурі: віцеадмірал Штарк і контрадмірал Штакельберґ; у Владивостоцї: комендант порту: контрадмірал Гавнт і командант ескадри: капітан Райценштайн.

Зараз по перших военних кроках розпочала ся з обох сторін і нагінка за підозрінними кораблями. Ще дня 6-го лютого забрали були Японцї два росийскі кораблї, що стояли в японьских портах, а відтак один норвеґский, що віз товари для якогось росийского купця. Пізнїйше взяли були два росийскі пароходи „Манджурия“ і „Монґолія“, але опісля вернули їх назад, коли японьский цїсар видав дня 9 лютого розпоряджене, що не вільно забирати ті росийскі кораблї торговельні, котрі аж до 16 го лютого не випливуть з японьских портів, або котрі аж до того дня будуть плисти з чужих портів до Японії. На основі того розпоряджения пущено на волю також і перевозові росийскі кораблї „Єкатеринослав“ і „Арґун“ забрані коло Фузану.

У Владивостоцї стояли під ту пору росийскі кружляки „Громобой“, „Рурик“, „Росия“ і „Боґатир“ та перевозовий корабель „Лена“. Японцї побоювали ся, що ті кораблї будуть могли їм дуже шкодити, але були тої гадки, що они не зможуть рушити ся задля того, що пристань ще замерзла. Тимчасом владивостоцка ескадра виплила з порту і очевидно мала намір сполучити ся з порт-артурскою фльотою; бояла ся однакож плисти через корейский пролив і длятого, як здає ся, мала намір обплисти Японію довкола. Чи она чула ся за слаба до того, чи бояла ся японьского нападу, годі знати; заплила лиш в пролив Цуґара межи японьскими островами Єссо і Ніпон та напала тут дня 11 лютого на два японьскі кораблї торговельні, з котрих один „Наканомару“ розбила і затопила, а другий корабель „Ценшомару“ утік щасливо. По тім з обави перед ескадрою Камімури вернули Росияни назад до Владивостока.

Тимчасом в Порт Артурі і Дальнім по першім бомбардованю кріпости настав був серед тамошних жителів страшенний переполох. Хто лиш міг, втїкав з сих міст. На двірцях зелїзницї була така глота, що люди формально душили ся. Навіть ті, що купували білети першої кляси, були раді, коли могли їхати в переповнених ваґонах третої кляси. На кождій слїдуючій стациї діяли ся страшні сцени. Всї пхали ся до ваґонів і кождий рад був, коли міг хоч десь станути. Настрій подорожних був хоробливо подразнений. Кождому здавало ся, що їде вже на смерть. Люди розповідали собі всїлякі страшні річи і побоювали ся то нападу Хунхузів то якогось вибуху або вискочення поїзду із шин. Кождий свист льокомотиви уважано за алярмовий сиґнал і подорожні аж дрожали зі страху, хоч поїзди їхали під ескортою і що хвиля видко було варту розставлену вздовж шляху. Аж до Харбіна треба було три днї їхати, а через цїлий той час чув ся кождий щасливий, коли міг хоч на хвильку задрімати; о тім, щоби можна було виспати ся, не було й бесіди. Аж на стациї Манджурия „в Росиї“ всїм вже лекше відотхнуло ся, бо тут вже кождий чув ся безпечний. Але в набитих людьми і душних ваґонах треба було ще дальше їхати, аж наконець по двох недїлях тяжкої муки можна було на Байкалскім озері відотхнути сьвіжим воздухом, бо тут вже треба було перевозити ся саньми по леду і аж тут в реставрациї серед озера можна було яко-тако покріпити ся та бодай випити чарку теплого чаю.

(Дальше буде).

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 60 с. *Китиця желань 2. розширене видане 40 с. *Читанка ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулівера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. ***Оповідання** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповідання М. Вовчка**. II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. в р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).